

Dietes per a aprimar els diputats

La dissort de viure temps difícils presenta, almenys, un avantatge: el de permetre'ns destriar el gra de la palla; el de treure el millor, però també el pitjor de cadascú. La honestedat dels nostres representants polítics, es posà de manifest el mes d'abril, quan els eurodiputats es negaren a fer vols en classe turista. Tan sols els tres catalans amb consciència nacional –Junqueras, Tremosa i Romeva– hi votaren a favor. Maria Badia oblidà que era socialista –i, no cal dir-ho, obrera–, però no pas espanyola: votà igual que els seus caps del PSOE.

Ara, quan la crisi obliga a dur a terme severíssimes retallades als serveis socials més elementals –sanitat i educació, principalment– els il·lustres senyors diputats s'han reunit amb Núria de Gispert per plantejar-se si accepten renunciar a la seva paga extra de Nadal. Curiosament, els enemics irreconciliables han deixat les discussions per a l'hemicicle i s'han posat d'acord: ni parlar-ne, que els pobres tenen moltes despeses, en aquelles dates. Ho deixen per a l'any vinent, quan a la Generalitat potser li caldrà pagar amb la moneda de la república de Macià.

Això sí, sense fer cap retoc a les seves més que generoses [dietes parlamentàries](#) –21.605 € si resideixen a Barcelona o els seus entorns, 28.090 si ho fan fins a 80 quilòmetres de la capital, per damunt de 30.000 si tenen el seus domicilis més enllà– ni de les seves retribucions com a presidents de grup o portaveus –43.460 i 39.442 €, respectivament.

Però, és clar, com podrien renunciar-hi, si, segons ha declarat l'inclit Ernest Benach, els diputats “han de comprar un cotxe cada tres o quatre anys perquè ja l'han gastat”. Certament, com se'l podrien comprar, amb una miserable nòmina anual de 40.202 €, que multiplica per 4'5 el [sou mínim interprofesional](#) –en el seu humil cas, com a President del Parlament, era encara més miserable: 130.011 €, únicament 14'45 vegades el sou mínim!

Retallar les assignacions dels metges o els mestres, que deuen a terme unes feines absolutament prescindibles, sense cap rendiment ni profit social, és lògic, però les tan discretes dels diputats, tan esforçades i fonamentals com són... Per dir-ho amb les mateixes i elegants paraules de Benach: “No fotem!”.

dijous, 13 d'octubre del mmxi

© Xavier Serrahima 2011
www.racodelapaula.cat

Informació sobre els drets

